

overveje det, men så skulle man jo trække dem hjem fra Irak, hvilket vi støtter.

Det sidste punkt er soldaternes sikkerhed.

Det er vel de fire ting, man skal tage stilling til, når man som ansvarlig politiker skal se på: Skal vi sige ja eller nej? Og for SF er der ikke nogen tvivl om, at her skal vi sige ja.

Så har der været rejst nogle diskussioner om, hvorvidt det kan løse alle konflikterne i Mellemøsten. Nej, det kan det ikke. Det er jo et ekstremt farligt område, og dette her er et forsøg på at forhindre, at tingene løber løbsk, og på at skabe en vis stabilisering. Den eneste løsning på konflikten i Mellemøsten er den, som også nogle af dem, der vil stemme imod, har nævnt her i dag, nemlig at Palæstina bliver en selvstændig stat og bæredygtig stat, og det vil altså sige, at den skal have et omfang og en struktur, som gør, at det er en rigtig stat. Det er den eneste løsning.

Kl. 10.50

Så kan man jo sige: Hjælper dette her på vej i den retning, eller vil det gå den modsatte vej? Man kan ikke sige, det er et kæmpeskridt fremad, men man kan sige, at der er en chance for, at det vil hjælpe på vej i den retning. I den forbindelse vil jeg sige, at jeg også ser et perspektiv i, at en række europæiske lande går så aktivt med her, for det er fornuftigt, og det er vigtigt for regionen, at Europa er mere til stede.

En anden ting er, at der skal opbygges en massiv økonomisk støtte til Libanon, og her må jeg tilkendegive, at jeg selv synes, det er lidt trist at se, at det via Hizbollah er Irans penge, som bliver uddelt til folk i det sydlige Libanon. Det havde været rart at se, at det havde været EU-penge.

Formanden:

Tak til hr. Steen Gade. Så er det hr. Rune Lund som ordfører.

Rune Lund (EL):

Det er på en alvorlig baggrund, at vi er her i dag. Endnu en gang har krigen ramt Mellemøsten. Israels angreb på Libanon var totalt ude af proportioner, tilfangetagelsen af to soldater blev brugt som undskyldning for det mest massive bombardement i Israels historie. Broer, hospitalet, havne, veje og hele bydele blev lagt øde, klyngebomber blev kastet over civile områder.

Desværre har Danmark et medansvar for, at krigshandlingerne har kunnet fortsætte så længe. I årevis har Danmark accepteret eksport af våben til Israel og stemt for, at Israel har en be-

gunstiget handelsaftale med EU, selv om Israel i årevis har negligeret vedtagne FN-resolutioner. Der burde for længst have været indført sanktioner.

Under de aktuelle kamphandlinger har Danmark undladt at gøre nok. Regeringen har, da den blev presset, sagt det rigtige om våbenhvile og stop for kamphandlinger, men reelt har regeringen bakket op om USA's forhalingspolitik, der har været med til at give Israel tid til at fortsætte krigen og bombardementerne.

Som sædvanlig har de civile været de største tabere i denne sag, både i Libanon og i Israel. Enhedslisten fordømmer på det kraftigste – på det allerkraftigste – angrebene på de mange civile i Libanon og Israel, både når det gælder Hizbollah, og når det gælder de omkring 1.000 civile døde libanesere.

Der er dog ingen tvivl om, hvem der har begået de største forbrydelser. Der er over ti gange så mange døde civile libanesere som døde civile israelere. Israel tog sig ikke det besvær at skelne mellem Hizbollah og civilbefolkningen. Antallet af civile dræbte taler deres tydelige sprog. Israel undskyldte sig med, at Hizbollah gemte sig blandt de civile – noget, som siden er blevet afvist af menneskerettighedsorganisationer som det pure opspind.

Menneskerettighedsorganisationen Human Rights Watch har dokumenteret, at Israel har begået krigsforbrydelser i Libanon. Det er det, som Dansk Folkepartis ordfører, hr. Søren Espersen, så poetisk har valgt at kalde for krigens pris – en udtalelse, der faldt efter bombardementet af Qana den 30. juli.

Vi har igen og igen hørt, at konflikten startede med Hizbollahs tilfangetagelse af to soldater, men reelt har konflikten meget dybere rødder, og det er også her, man skal tænke på at gribe fat, hvis man skal løse problemerne.

Som alle de andre krige i Mellemøsten handler også denne om territorier; den handler om Israels fortsatte besættelse af områder, der tilhører nabolandene, Golanhøjderne, Shebaa Farms, Vestbredden, Gaza. Men Israel vil ikke forlade de besatte områder. Israel vil have fred og besættelser, og derfor forsøger Israel hele tiden at løse konflikten militært for selv at kunne diktere freden.

Krigen fik lov til at trække ud, fordi USA ville give Israel lov til at fuldføre denne mission. Israel ville overhovedet ikke høre tale om våbenhvile, og USA bakkede op – fred, javel, men ikke før Israel havde nået sine mål. En måned efter be-